

A magasból, kitekintve a repülőgép ablakán, átfoghatja a szem Szegedet. Kirajzolódnak a házak, utcák és egész lakónegyedek. A város mint valami mesebeli makett tűndököl, pedig a valóságos, igazi Szeged tárulkozik elénk. Az új házsorok, túl a Tisza kigyózó szalagján az épülő Ogyessza-lakónegyed, s a határban egybeölelkező szövetkezeti földek, a mi városunk gazdagodó életének megannyi mérföldköve. Aztán patinás, öreg, kicsi és nagy családi otthonok, régi és új gyárak, a klinikák sora a folyó partján, az egyetemi épületek — ez is a mi városunk.

Elmény a légi séta. Még a pilótának, Vinczi Károlynak, az MHS algyői repülőtere parancsnokának is az.

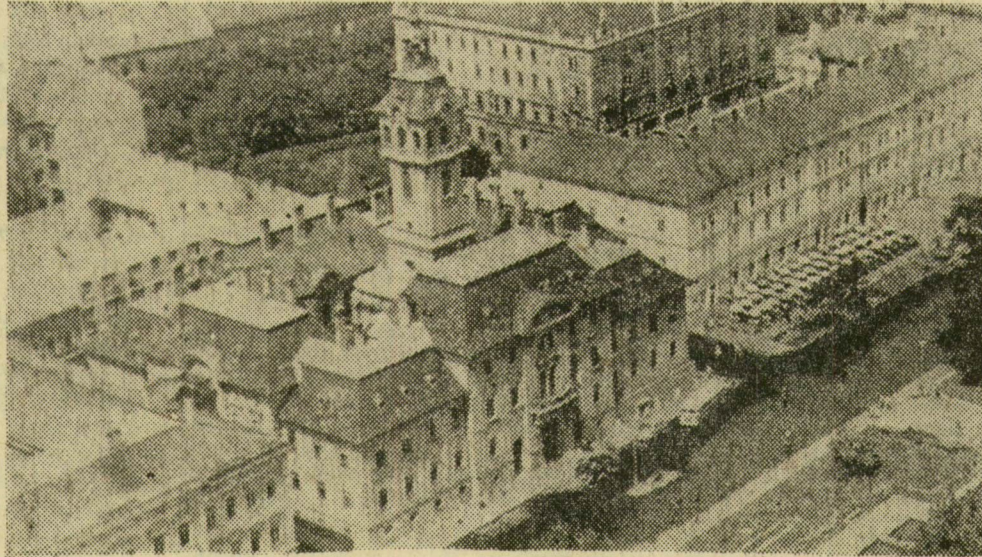
— Már sokszor köröztem repülővel a város fölött — mondja túlkiabálva a motor zaját —, de minden új felszállás Szeged légtérébe, nekem is örömet szerez.

Köröz a gép többször a szabadtéri játékok színhelye fölött is. Ez a látvány is rabul ejt. A magasság mindössze 150 méter, s napsütésben az egész milió tisztán kirajzolódik. Repülünk tovább. A pilóta, kedves segítőtársunk, újra és újra »rárepül« arra, amit lencsevégre akarunk kapni...

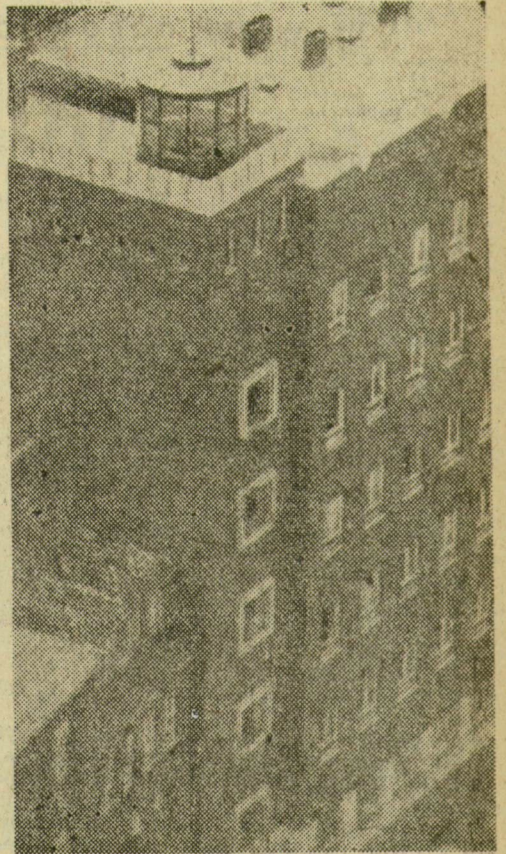
(Az oldalt Morvay Sándor állította össze, a fényképeket Somogyi Károlyné készítette.)

SZEGED - 1962.

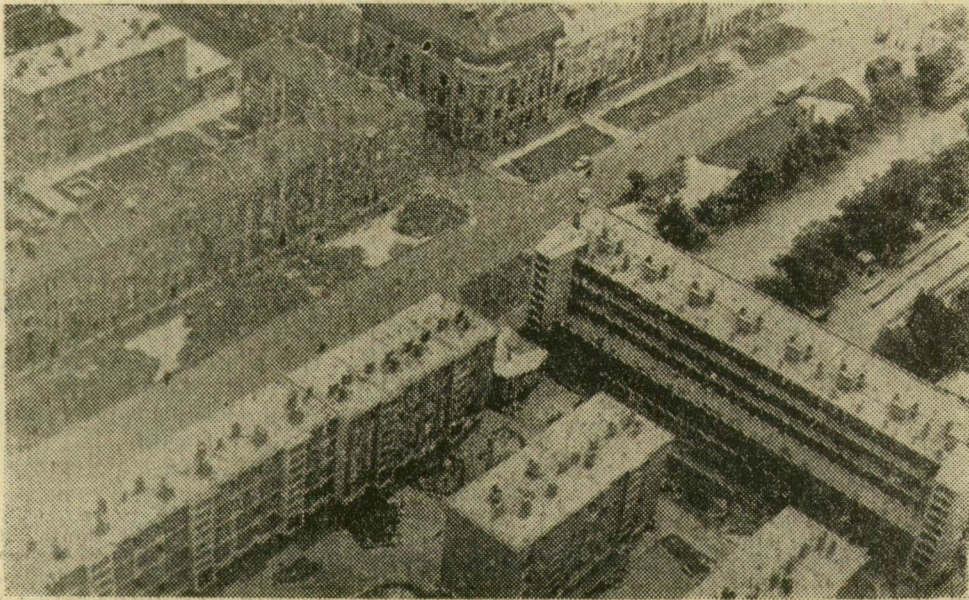
Repülővel a város felett

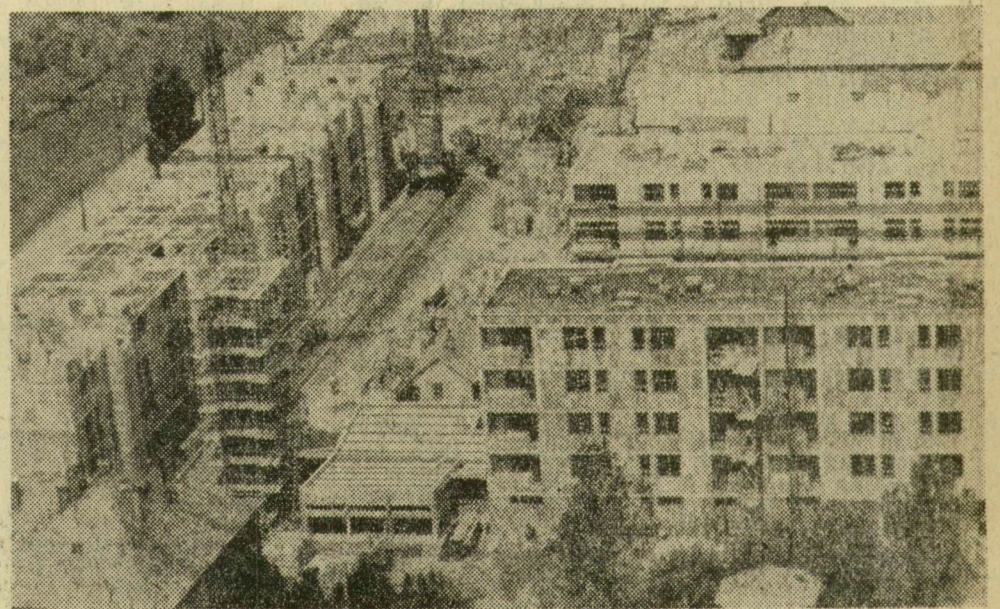
A Széchenyi tér

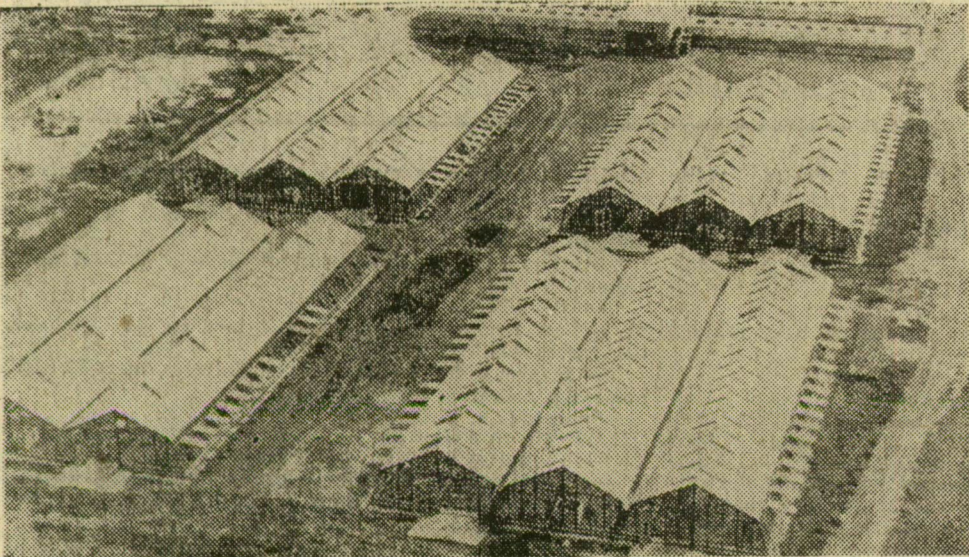
Az egyetemi Béke-épület, tetején a csillagvizsgálóval

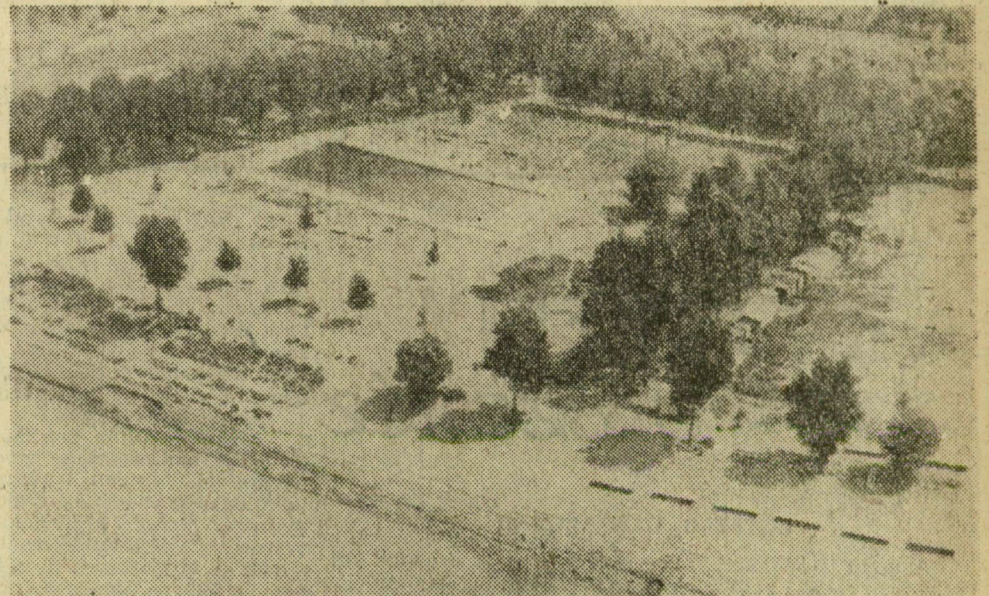
A Marx téri nyílegyenes utcák új házsorai

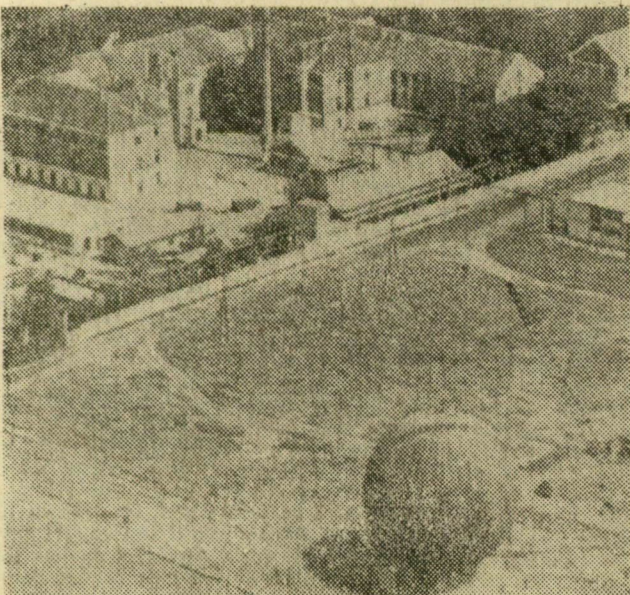
Magasodnak már a házak az épülő Ogyessza városrészben

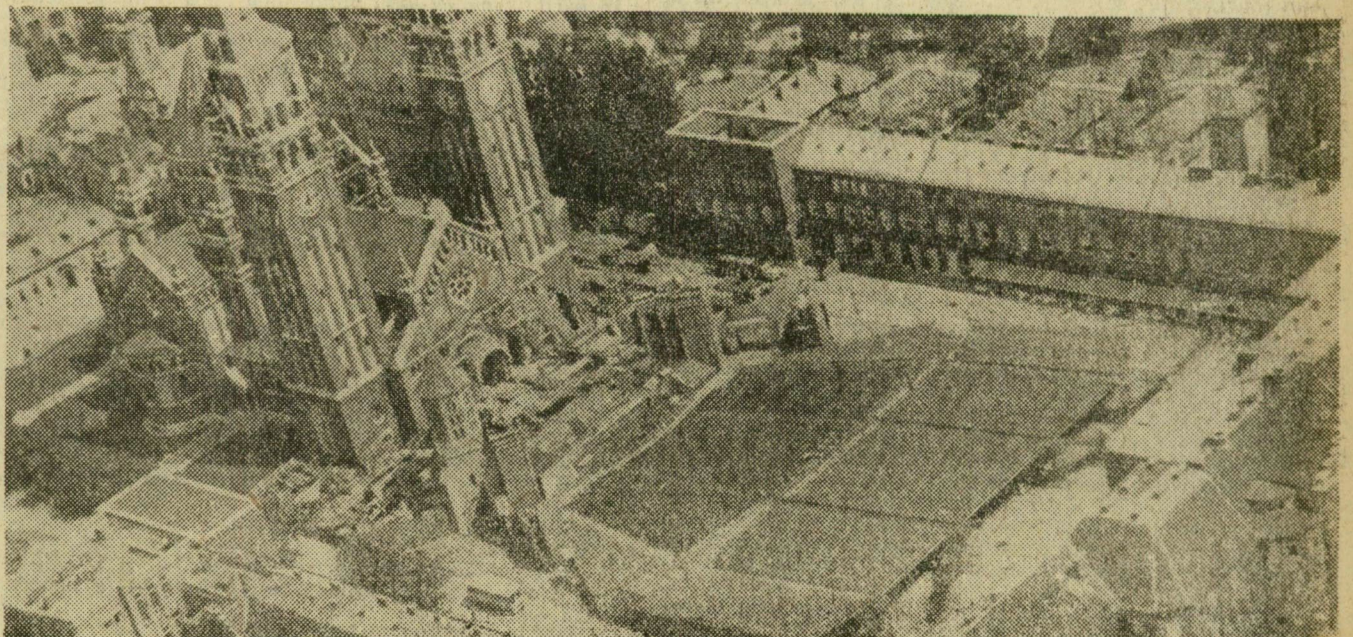
A Felszabadulás Tsz egyre szaporodó üvegházai

A partifürdő, ahol a kánikulában naponként ötezren is megfordulnak

A rubagvár épületei, s mögöttük a gáz-gömbtartály

A szabadtéri játékok színhelye. Most — délelőtt — üres a nézőtér, de az újabb előadásra zsúfolásig megtelik